

ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

04 листопада 2024 року Кіровський районний суд м. Дніпропетровська
у складі головуючої судді – Смольнякова О.О.

при секретарі – Горобець М.В.
за участю прокурора – Сфімцевої О.А.
захисника – Ухова Р.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в порядку спеціального провадження (in absentia) обвинувальний акт у кримінальному провадженні, внесений до Єдиний реєстр досудових розслідувань за №2202305000000924 від 09.03.2023 року, за обвинуваченням Сорокіної Ірини Іванівни, 28.04.1960 року народження, громадянка України, уродженка м. Маріуполь, раніше не судима, зареєстрована: м. Маріуполь, Халгінгольська,85, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України,

в с т а н о в и в:

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН), до складу якої входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з укладанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 08 грудня 1984 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Народи з

безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Всупереч вказаним нормам Президент російської федерації, а також інші представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 Президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Федеральних Зборів російської федерації.

В цей же день Президент російської федерації, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації Федеральних Зборів російської федерації звернення про використання Збройних Сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до Президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Президент російської федерації 24.02.2022 оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, після чого був відданий наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил російської федерації на територію України.

Після цього, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці Збройних Сил російської федерації шляхом збройної агресії, незаконно вторгаються на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заповідання матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 лютого 2022 російської федерації проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Законом України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України. Указом Президента України № 573/2022 від 12 серпня 2022

року його строк неодноразово продовжено та діє до теперішнього часу .

Місто Маріуполь та Маріупольський район Донецької області, відповідно до наказів Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій від 25.04.2022 №75, «Про затвердження Переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних(бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 23.11.2022» (зі змінами), від 22.12.2022 №309 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» є тимчасово окупованою територією.

Так, Сорокіна І.І. до 24.02.2022 працювала на посаді вчителя російської мови та зарубіжної літератури у КЗ «Спеціалізована школа з поглибленим вивченням окремих предметів І-ІІІ ступенів №4 Маріупольської міської ради Донецької області» (далі школа №4), яка знаходилась за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Сеченова, 51, що у Кальміуському районі м. Маріуполь.

У зв'язку початком військової агресії рф та введення воєнного стану в Україні, наказом від 23.05.2022 №1/1-ОС т.в.о. директора школи №4 Конової О.М. з 01.03.2022 оголошено простій не з вини працівників, у відповідності до вимог ст.113 КЗпП, а наказом від 23.06.2022 №7-ОС призупинено дію трудового договору з 01.05.2022 з працівниками школи №4, в тому числі й з Сорокіною І.І.

Так, у громадянки України, Сорокіної І.І. з мотивів непогодження з політикою чинної влади в Україні та підтримки входження тимчасово окупованих територій України до складу російської федерації, будучи обізнаною про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України, невизнання рф поширення державного суверенітету України на тимчасово окупованій її території, виник умисел на співпрацю з представниками держави-агресора. Тому керуючись ідеологічними та корисними мотивами, Сорокіна І.І., в перших числах вересня 2022, більш точну дату та час досудовим розслідуванням не встановлено, в порушення порядку, встановленого Конституцією України, свідомо та добровільно прийняла рішення у період воєнного стану перейти на бік ворога, тобто на сторону окупаційної влади російської федерації.

Після того, як пройшла співбесіду з представниками так званої «ДНР», які є частиною окупаційної адміністрації рф, на предмет її подальшої діяльності, надавши при цьому добровільну згоду впроваджувати стандарти освіти держави-агресора у відповідному закладі освіти, зайняла посаду заступника директора школи по учбово-виховній роботі у «Муниципальном бюджетном общеобразовательном учреждении «средняя школа №4 города Мариуполя» (далі СШ №4), яка розташована на тимчасово окупованій території за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Сеченова, 51, що у Кальміуському районі м. Маріуполь.

Реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, Сорокіна І.І. з метою підтримки дій окупаційної влади російської федерації, у період з вересня 2022 (більш точний час органом досудового розслідування не встановлений) Сорокіна І.І., будучи громадянкою України, займаючи посаду заступника директора школи по учбово-виховній роботі у СШ №4, яка розташована на тимчасово окупованій території за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Сеченова, 51 прийняла участь у постановочних відеозаписах для пропагандистських засобів масової інформації окупаційної влади - Телеграм- каналі «Телеканал Z Юнион ДНР від 01.09.2022 за посиланням https://t.me/TK_Union в сюжеті під назвою (далі мовою оригінала): «1 сентября в Мариуполе: готовы ли ребята к обучению» на запитання журналіста відповіла «Первый урок- это моя история. Мы говорим об истории Приазовья Новороссии, мы говорим «мы россия», об известных личностях россии, символах росии. Мы изучаем историю государства, в котором мы наконец-то живем».

До того ж на Телеграм каналі «Маріуполь24» за 21.12.2022 за посиланням <https://t.me/mariupol24tv> в сюжеті під назвою «В мариупольских школах открылись психолого-педагогические классы», Сорокіна І.І., як завуч школи, розповіла про початок роботи з 07.10.2022 психолого-педагогічних класів, які проходять позашкільним часом.

На підтвердження підтримки дій окупаційної влади російської федерації за 06.09.2023 на Телеграм каналі «Маріуполь. Спротив» за посиланням <https://t.me/mrpsprotiv> в сюжеті з якого вбачається, як в школі №4 проходить зустріч/святкування з представниками «Боевое братство» рф з дня нагоди Дня захисту дітей, де директорка школи №4 разом з начальником

управління освіти адміністрації міста Маріуполя Вячеславом Мирошниченко та учнями школи стояли під гімн російської федерації, а після цього проводились святкові заходи під композиції рф.

До того ж, на Телеграм каналі «Маріуполь.Спротив» за посиланням <https://t.me/mrplsprotuv> за 31.01.2023 виявлено наказ начальника управління освіти адміністрації міста Маріуполя Вячеслава Мирошниченка №12 від 24.01.2023 в якому зазначаються посилання на державні освітні стандарти ДНР, їх робочі програми виховання, такі як: Закон ДНР «Об образовании, Державні стандарти затверджені наказами МОН ДНР №21-22 від 30.03.2022 та інші.

Тим самим, Сорокіна І.І., використовуючи отримані повноваження спланувала та організувала освітній процес у відповідності до вимог «Закону об освіті» від 19.06.2015 (далі Закон ДНР) прийнятим Постановою народної Ради так званої «ДНР», де відповідно до ст.12 Закону ДНР в освітніх організаціях освітня діяльність здійснюється державною мовою Донецької Народної Республіки з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею. Викладання та вивчення державної мови Донецької Народної Республіки в рамках освітніх програм, що мають державну акредитацію, здійснюються відповідно до державних освітніх стандартів, тобто із повним виключенням з освітнього процесу вимог до обов'язкових результатів навчання, визначених державними стандартами повної загальної середньої освіти України, який повністю протирічить меті як початкової так і базової середньої освіти в Україні та який формуватиме знання, інші компетентності та світогляд здобувачів освіти спрямовані на возвеличення Російської Федерації та так званої «ДНР», її історичної ролі та відповідно заперечення існування культурних цінностей українського народу, його історико-культурних надбань і традицій, української мови, що має своєю кінцевою метою збудувати агресію та ненависть до України.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про освіту» освіта є державним пріоритетом, що забезпечує інноваційний, соціально-економічний і культурний розвиток суспільства.

Статтею 1 частини 1 Закону України «Про освіту» мовою освітнього процесу в закладах освіти є державна мова. Держава гарантує кожному громадянину України право на здобуття формальної освіти на всіх рівнях (дошкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої), а також позашкільної та післядипломної освіти державною мовою в державних і комунальних закладах освіти.

Частиною 2 статті 1 Закону України «Про освіту» передбачено, що заклади освіти забезпечують обов'язкове вивчення державної мови, зокрема заклади професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти - в обов'язку, що дає змогу провадити професійну діяльність у вибраній галузі з використанням державної мови.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про освіту» освіта є державним пріоритетом, що забезпечує інноваційний, соціально-економічний і культурний розвиток суспільства.

Статтею 1 Закону України «Про повну загальну середню освіту» визначено, що державні стандарти повної загальної середньої освіти - документи, що визначають загальні обсяги навчального навантаження здобувачів початкової, базової середньої, профільної середньої освіти, вимоги до їх компетентностей і до згрупованих за відповідними освітніми галузями обов'язкових результатів навчання, яких вони мають досягти на відповідному рівні повної загальної середньої освіти.

Так, Державним стандартом початкової освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2018 року № 87 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 24 липня 2019 року № 688) передбачено, що метою початкової освіти є всебічний розвиток дитини, її талантів, здібностей, компетентностей та наскрізних умінь. До ключових діянь як відповідальний громадянин та брати повноцінну участь у громадському та європейській та світовій історії, а також повагу до прав людини та верховенства права, цінності культурного розмаїття різних народів та ідентифікацію себе як громадянина України.

Також, Державним стандартом базової середньої освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 30 вересня 2020 року № 898, визначено, що метою базової середньої освіти є розвиток природних здібностей, інтересів, обдарувань учнів, формування компетентностей, необхідних для їх соціалізації та громадянської активності, виховання відповідного ставлення до родини, суспільства, навколишнього природного

3
середовища, національних та культурних цінностей українського народу. Реалізація мети базової середньої освіти ґрунтується на таких ціннісних орієнтирах, як формування в учнів активної громадянської позиції, патріотизму, поваги до культурних цінностей українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, державної мови, плекання в учнів любові до рідного краю.

Дії Сорокіної І.І. кваліфіковані за ч. 3 ст. 111-1 КК України, як дії, спрямовані на впровадження громадянином України стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти.

Відповідно до ч. 2 ст. 7 КПК України зміст та форма кримінального провадження за відсутності підозрюваного або обвинуваченого (in absentia) повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, зазначеним у частині першій цієї статті, з урахуванням особливостей, встановлених законом.

Отже, кримінальне провадження за відсутності обвинуваченого повинно відповідати, у тому числі таким загальним засадам судочинства, як законність, рівність перед законом і судом, презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини тощо (п. п. 2, 3, 10 ч. 1 ст. 7 КПК України).

Суть принципу законності відповідно до ч. 1 ст. 9 КПК України, крім іншого, полягає у тому, що під час кримінального провадження суд, прокурор та слідчий зобов'язані неухильно додержуватися вимог Конституції України, цього Кодексу, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вимог інших актів законодавства.

Згідно з ч. 1 ст. 10 КПК України суть принципу рівності перед законом і судом полягає у тому, що не може бути привілеїв чи обмежень у процесуальних правах, передбачених цим Кодексом, за будь-якими ознаками, у тому числі за політичними переконаннями.

Зважаючи на специфіку спеціального судового провадження (ч. 3 ст. 323 КПК України), суд, зберігаючи неупередженість та безсторонність, надає особливого значення охороні прав та законних інтересів обвинуваченого як учасника кримінального провадження, яке відбувається за його відсутності, забезпеченню повного та неупередженого судового розгляду з тим, щоб до обвинуваченого була застосована належна правова процедура в контексті приписів ст. 2 КПК України з дотриманням всіх загальних засад кримінального провадження з урахуванням особливостей, встановлених виключно законом. Ці особливості вимагають від суду прискіпливої оцінки кожного поданого доказу обвинувачення, відтак поріг вимогливості до доказування у даному випадку має бути підвищений.

Водночас, дане кримінальне провадження здійснювалось за обов'язковою участю захисника – Ухова Р.В., який був забезпечений державою.

Виклики обвинуваченої в судові засідання здійснювались через публікації у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме у газеті «Урядовий кур'єр» та на веб-сайті Кіровського районного суду міста Дніпропетровська на сайті офісу генерального прокурора України надсилались та публікувались відповідно до вимог ст. 323 КПК України та за останнім відомим місцем реєстрації проживання обвинуваченої.

Суд вважає, що наявні у справі документи свідчать про належне повідомлення Сорокіної І.І., яка в свою чергу повинна була знати про розпочате кримінальне провадження, реалізації свого права предстати перед українським судом та захищати себе безпосередньо в такому суді. В той же час, неявку обвинуваченої Сорокіної І.І. до суду суд розцінює, як реалізацію останньою їїєю невід'ємного права на свободу від самозвинувачення чи самовикриття (п/п.«г» п.3 ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст. 63 Конституції України), що є однією з ключових гарантій презумпції невинуватості.

Захисник обвинуваченої Сорокіної І.І. адвокат Ухов Р.В. здійснював активні дії, спрямовані на захист обвинуваченого: приймав участь у дослідженні доказів, звертав увагу суду на роль обвинуваченої у вчиненому кримінальному правопорушенні, виступав у дебатах та прохав суд винести законне і справедливе рішення по справі посилаючись на те, що він до цього часу не мав можливості зв'язатися із підзахисною, не мав з нею конфіденційного побачення для визнання правової позиції з приводу пред'явленого їй обвинувачення.

Дослідивши під час спеціального судового провадження в судовому засіданні надані стороною обвинувачення докази, суд приходить до наступного.

Відповідно до ст.ст. 84-85 КПК України, доказами у кримінальному провадженні є фактичні дані, отримані у передбаченому цим Кодексом порядку, на підставі яких слідчий, прокурор, слідчий суддя і суд встановлюють наявність чи відсутність фактів та обставини, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню.

Судом визнано загальновідомим і таким, що не потребує доказування в межах даного провадження, що тимчасова окупація з боку РФ частини території України, яка розпочалася із збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, починаючи з 20 лютого 2014 року та повномасштабного вторгнення РФ на територію України 24 лютого 2022 року, а також анексія з боку РФ частини території України є загальновідомими фактами, які за хронологією подій: а) констатовані нормативними, хоча і засудженими з точки зору міжнародного права, актами РФ, а також «нормативними актами» самопроголошених суб'єктів на території України, законність яких не визнається державою України, проте прийнятих судом у даному випадку до уваги, оскільки вирішується питання про відповідальність за вчинення кримінального правопорушення, внаслідок якого були прийняті такі акти; б) встановлені національними нормативно-правовими актами, які є обов'язковими для застосування на території України; в) засуджені міжнародними актами колективного реагування, - а відтак ці факти не потребують окремого судового доказування.

Винуватість обвинуваченої Сорокіної І.І. у вчиненні умисних дій встановлених обставинах підтверджується наступними дослідженими та перевіреними під час судового слідства доказами:

Показаннями свідка Саранчі Л.П., яка пояснила що працювала в Маріупольській спеціалізованій школі з поглибленим вивченням окремих предметів І-ІІІ ступенів №4 з 2011 року на посаді завідувачої бібліотекою, по час початку збройної агресії в 2022 році. Директором в школі в школі була Москаленко І.І., заступником директора була зокрема і Сорокіна І.І. Сорокіна І.І. викладала російську мову та зарубіжну літературу.

Після початку агресії свідок приходила до школи щоб забрати особисті речі, та бачила як за розпорядженням директора чоловік виносив із бібліотеки підручники та інші книги, які були на українській мові, це її дуже засмутило. Відомо що Москаленко І.І. та Сорокіна І.І. наразі працюють в школі, це їй відомо з відеоролику з мережі Youtube, та зі слів знайомих. З відеоролику вбачалось, що Сорокіна І.І. проводила урок з дітьми та розповідала, що чекала росю. Зазначала, що вони тепер росія та новоросія, та в них тепер нові символи та народні обряди.

Показаннями свідка Засоріної Н.М., яка пояснила що працювала в спеціалізованій школі №4 м. Маріуполь з 01 вересня 2012 року на посаді вчителя англійської мови, по час початку збройної агресії в 2022 році. Сорокіна І.І. спочатку працювала на посаді вчителя та потім стала заступником директора по навчально виховній роботі. Пояснила, що Сорокіна І.І. вела себе агресивно по відношенню до дітей та батьків, некоректно поводити себе по відношенню до колег. Сорокіна І.І. називала колег, які підтримували Україну, бандерівцями, не соромилась у висловлюваннях, та підтримувала росю. Свідку відомо про те що книжки та підручники на українській мові знищені. Наразі навчання у школі проводиться російською. Оскільки в Маріуполі залишились батьки учнів та сусіди, вони повідомляють їй про це. В соціальних мережах існують відеозаписи які свідок бачила та їй відомо, що Сорокіна І.І. приймала участь у відкритті та закритті навчального року.

Показаннями свідка ~~Свтушенка А.В.~~, яка суду пояснила, що до початку повномасштабних бойових дій, вона працювала в школі №4 у місті Маріуполі, також в цій здійснює свою діяльність, лише існує на папері, директором є Кононова О.М.

Сорокіна І.І. залишалась в м. Маріуполь, тобто на окупованій території, та продовжила працювати в школі. З відео в інтернеті свідок бачила, як Сорокіна І.І. на російській мові казала, що м. Маріуполь нарешті повернувся на батьківщину в росю. З Сорокіною І.І. працювала з 2013 року, конфліктів не було, окрім як, щодо подій які розпочались в 2014 році. Сорокіна І.І. називала свідка бандерівкою та фашисткою, весь час порівнювала Україну та Росю.

Окрім показів свідків, винуватість Сорокіної І.І. у скоєні інкримінованого злочину підтверджується письмовими доказами.

Протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 10.02.2023 року, відповідно до якого свідок Засоріна Н.М. на фото під №1 впізнала Сорокіну І.І. (а.к.п. 29-37)
Протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 10.02.2023 року, відповідно до якого свідок Саранча Л.П. на фото під №1 впізнала Сорокіну І.І. (а.к.п. 36-38)
Протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 06.02.2023 року, відповідно до якого свідок Свтушенко А.В. на фото під №1 впізнала Сорокіну І.І. (а.к.п. 36-38)

4
Копією наказу т.в.о. директора КЗ «Спеціалізована школа з поглибленим вивченням окремих предметів I-III ступенів №4 Маріупольської міської ради Донецької області» Кононової О.М., якими оголошено простій не з вини працівників, до особливого розпорядження. Під час простою працівники звільняються від обов'язку бути присутніми на робочих місцях. (а.к.п. 85)

Копією наказу т.в.о. Директора Департаменту освіти Маріупольської міської ради від 23.05.2022 № 21-ос відповідно якого з 23.05.2022 року на період дії воєнного стану призначено тимчасово виконуючою обов'язки директора КЗ «Спеціалізована школа з поглибленим вивченням окремих предметів I-III ступенів №4 Маріупольської міської ради Донецької області» Кононову О.М. (а.к.п. 86)

Копією наказу т.в.о. директора КЗ «Спеціалізована школа з поглибленим вивченням окремих предметів I-III ступенів №4 Маріупольської міської ради Донецької області» Кононової О.М. від 23.06.2022 року №7-ОС про зупинення дії трудового договору з працівниками відповідно до якого призупинено дію трудового договору з працівниками освіти серед яких під порядковим номером 25 знаходиться Сорокіна І.І. та зазначена посада учитель російської мови, зарубіжної літератури. (а.к.п. 90)

Протоколом огляду мережі інтернет від 16.02.2023 року, під час якого оглянуто публікацію, яка розміщена на Телеграм-каналі «Телеканал Z Юнион ДНР» від 01.09.2022 за посиланням https://t.me/TK_Union/19654, під назвою «1 сентября в Мариуполе: готовы ли ребята к обучению» та переглянуто відеозапис, під час якого на запитання «Что Вы сейчас изучаете?», Сорокіна І.І. відповіла (далі мовою оригіналу): «Первый урок- это моя история. Мы говорим об истории Приазовья Новороссии, мы говорим «мы россия», об известных личностях россии, символах росии. Мы изучаем историю государства, в котором мы наконец-то живем». На відеозапису дає інтерв'ю директорка школи №4 Ірина Москаленко, яка розповіла про учбовий процес, який завершено було 01.07.2022 та про початок учбового процесу з 01.09.2022, яка буде проходити в дві зміни навчання, 30 класів, тощо.

До того ж на Телеграм каналі «Маріуполь24» за посиланням <https://t.me/mariupol24tv/16739> за 21.12.2022 знайдено публікацію під назвою «В мариупольских школах открылись психолого-педагогические классы». На відео на 00.30 сек. Сорокіна І.І., як завуч школи, розповіла про те, що (далі мовою оригіналу) « з 07.10.2022 начали работу психолого-педагогические классы которые проходят во внеурочное время».

Крім цього, на Телеграм каналі «Маріуполь.Спротив» за посиланням <https://t.me/mrplsprotw/4877> за 06.01.2023 є відео, як в школі №4 на зустрічі з представниками «Боевое братство» рф з дня нагоди Дня захисту дітей директорці школи Ірині Москаленко передано нову учбову літературу, а також остання та начальник управління освіти адміністрації міста Маріуполя Вячеслав Мирошніченко стояли під гімн російської федерації, а після цього проводились святкові заходи під композиції рф.

До того ж на цьому Телеграм каналі «Маріуполь.Спротив» за посиланням <https://t.me/mrplsprotw> за 31.01.2023 виявлено наказ начальника управління освіти адміністрації міста Маріуполя Вячеслава Мирошніченка за №12 від 24.01.2023, в якому зазначаються посилання на державні освітні стандарти ДНР, їх робочі програми виховання, такі як: Закон ДНР «Об образовании», Державні стандарти затверджені наказами МОН ДНР №21-22 від 30.03.2022 та інші.

Оглядом публікації за посиланням <https://t.me/mrplsprotw/6997> виявлено «Наказ начальника №12 управління освіти адміністрації міста Маріуполя Вячеслава Мирошніченка».

Додатки до протоколу огляду: (мовою оригіналу) выписка из единого государственного реестра юридических лиц, від 01.02.2023 № ЮЭ9965-23-15913167 найменованний Муниципальное Бюджетное общеобразовательное учреждение «средняя школа №4 города Мариуполя» адрес юридического лица 287642 Донецкая народная Республика Г.О. Мариупольский г. Мариуполь ул. Сеченова д.51а. Сведения о лице, имеющем право без доверенности действовать от имени юридического лица: Москаленко Ирина Михайловна; Приказ №5 от 20.01.2023 Начальника управления образования администрации города Мариуполя Донецкой народной республики Мирошніченко В.С. проверка журналов и журналов учёта внеурочной деятельности общеобразовательных организаций города; Приказ №12 от 24.01.2023 Начальника управления образования администрации города Мариуполя Донецкой народной республики Мирошніченко В.С. об итогах работы МБОУ города за II четверть (I семестр) 2022-2023 учебного года; Приказ №4 от 18.01.2023 Начальника управления образования администрации города Мариуполя Донецкой народной

республіки Мирошніченко В.С., о проведенні шкільного муніципального етапу республіканського конкурсу «Педагог года Донецької народної республіки» в 2023 році. Приказ №7 от 20.01.2023 Начальника управління освіти адміністрації міста Мариуполя Донецької народної республіки Мирошніченко В.С., об обученні педагогів освітніх установ міста Мариуполя на курсах підвищення кваліфікації. Распоряжение №2 от 09.01.2023 Начальника управління освіти адміністрації міста Мариуполя Донецької народної республіки Мирошніченко В.С., о моніторингу за ходом ремонтно-відновлювальних робіт; Приказ №2 от 13.01.2023 Начальника управління освіти адміністрації міста Мариуполя Донецької народної республіки Мирошніченко В.С., об ітогах проведення зимніх канікул і Новогодніх свят серед навчальних установ міста Мариуполя; (а.с.к.п. 95-129)

Оцінюючи письмові докази з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність доказів, з точки зору достатності та взаємозв'язку письмових доказів із показаннями свідків, суд вважає, що досліджені докази відповідають вимогам передбаченим ст. 85-87 КПК України, і в повному обсязі доводять вину обвинуваченої за наведених у вирокі обставин.

Порушень процесуального закону щодо відкриття кримінального провадження, його руху, повноважень сторони обвинувачення на всіх стадіях процесу судом не виявлено.

Окрема увага приділена руху провадження в контексті перевірки належності доказів, які подала сторона обвинувачення. Процесуальні докази, наведені у вирокі, прямо підтверджують той факт, що досліджені в судовому засіданні докази, які суд визнав належними та допустимими, зібрані у встановленому законом порядку та жодного сумніву у своїй законності та правдивості не викликають. Відтак, подані стороною докази збиралися стороною обвинувачення в належний спосіб.

Судом не встановлено таких доказів, на яких ґрунтуються доказування вини обвинуваченої Сорокіної І.І., що були б отримані внаслідок істотного порушення прав і свобод людини, та не встановлено підстав, які б призвели до визнання їх недопустимими.

Отже, судом не встановлено даних, які б свідчили, що зібрані докази по даному кримінальному провадженню отримані внаслідок істотного порушення прав та свобод обвинуваченої через допущені порушення кримінального процесуального закону у ході досудового розслідування, і оцінивши докази з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів - з точки зору достатності та взаємозв'язку, суд дійшов висновку, що вина обвинуваченої Сорокіної І.І., у вчиненні злочину, за наведених у вирокі обставин, доведена у повному обсязі.

При цьому, на своє глибоке переконання, суд вважає, що Сорокіна І.І., безумовно усвідомлювала факт окупації та агресії з боку РФ, свої дії здійснювала свідомо, умисно, добровільно за власним волевиявленням, виключно з особистих спонукань, адже суду не надано жодного доказу, що Сорокіна І.І., виконував покладені окупаційною владою обов'язки, перебуваючи на посаді "заступника директора школи по навчально-виховній роботі у «Муніципальному бюджетному загальноосвітньому закладі «Середня школа №4 міста Мариуполя» виконує покладені функції, без безпосереднього впливу або фізичного примусу, внаслідок якого не міг керувати своїми вчинками (йдеться про катування - в розумінні ст. 127 КК, тобто спричинення сильного фізичного болю, побої, мучення тощо з певною метою); або психічного примусу, за сукупності таких умов: такі дії цієї особи були необхідними для усунення небезпеки, що безпосередньо загрожувала їй чи охоронюваним законом правам її або інших осіб, або суспільним інтересам чи інтересам держави; саме цю небезпеку в даній обстановці не можна було усунути іншими засобами та при цьому не було спричинено більш значної шкоди, ніж відвернена шкода; або, хоча шкода була і більш значною, але внаслідок сильного душевного хвилювання, викликаного небезпекою, особа не могла оцінити відповідність заподіяної шкоди цій небезпеці.

Також суд враховує і те, що обвинувачена Сорокіна І.І., маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду, не могла не розуміти незаконності вчинених нею дій, тимчасово окупованої території України, не вжила.

Отже, переконання суду, сукупність зазначених обставин дає підстави стверджувати про винуватість дій обвинуваченої, її свідомий вибір та власне волевиявлення щодо зайняття території та безпосередньої участі в реалізації держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора.

Враховуючи всі викладені вище обставини та докази, суд вважає, що винуватість Сорокіної І.І. у вчиненні інкримінованого їй злочину повністю доведена та її умисні дії містять

склад кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 ст.111-1 КК України, - як дії спрямовані на впровадження громадянином України стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти.

Колабораційна діяльність (ст. 111-1 КК України) - це злочин проти основ національної безпеки України.

Суб'єктивна сторона кримінальних правопорушень характеризується прямим або непрямым умислом.

У складі кримінального правопорушення за ч.3 ст.111-1 КК України важливе значення має добровільність.

Лише самого факту добровільного зайняття громадянином України однієї із таких посад достатньо для кваліфікації відповідних дій за ч. 3 ст. 111-1 КК України. Адже суспільна небезпечність їх є очевидною: особа впроваджує стандарти освіти держави-агресора у закладах освіти, що допомагає агресору закласти в розумінні здобувачів освіти хибного сприйняття щодо агресії проти України.

Відповідно до вимог ст. 65 КК України, яка передбачає загальні засади призначення покарання і через які реалізуються принципи законності, справедливості, обгрунтованості та індивідуалізації, суд, призначаючи покарання у кожному конкретному випадку має дотримуватися вимог кримінального закону й зобов'язаний враховувати ступінь тяжкості вчиненого злочину, дані про особу винного та обставини, що пом'якшують і обтяжують покарання. Призначене покарання має бути необхідним і достатнім для виправлення засудженого та попередження нових злочинів.

Згідно п.1 постанови Пленуму Верховного суду України №7 від 24 жовтня 2003 року «Про практику призначення кримінального покарання» призначаючи покарання, у кожному конкретному випадку суди мають дотримуватися вимог кримінального закону й зобов'язані враховувати ступінь тяжкості вчиненого злочину, дані про особу винного та обставини, що пом'якшують і обтяжують покарання. Таке покарання має бути необхідним і достатнім для виправлення засудженого та попередження нових злочинів.

При обранні виду та розміру покарання, суд враховує ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, яке у відповідності до ст.12 КК України відноситься до не тяжкого злочину, сукупність усіх характеризуючих даних обвинуваченої, характер та ступінь її суспільної небезпеки.

Сорокіна І.І. раніше до кримінальної відповідальності не притягувалася.

Обставини, які пом'якшують покарання Сорокіної І.І., відповідно до ст. 66 КК України, - відсутні.

Обставини, які обтяжують покарання Сорокіна І.І., відповідно до ст. 67 КК України, - відсутні.

Приймаючи до уваги характер, ступінь тяжкості та суспільну небезпеку скоєного Сорокіною І.І. кримінального правопорушення, особу обвинуваченого, відсутність пом'якшуючих та обтяжуючих покарання обставин, вважає, що обвинуваченій необхідно призначити покарання у виді позбавлення волі строком у межах санкції статті, за якою кваліфіковано її дії, з призначенням додаткового покарання у вигляді з позбавленням права обіймати посади, пов'язані з виконанням організаційно - розпорядчих та адміністративних функцій у закладах освіти, а також обіймати посади у органах державної влади державного управління місцевого самоврядування чи органах що надають публічні послуги у сфері освіти.

Підстав для застосування положень ст.ст. 69, 69-1 КК України суд не вбачає.

Таке покарання, на переконання суду, буде необхідним та достатнім для виправлення та ресоціалізації Сорокіної І.І., повернення її до нормального життя, та попередження вчинення нею та іншими особами кримінальних правопорушень.

Початок строку відбування покарання слід обраховувати з моменту звернення вироку до виконання, тобто із дня фактичного затримання обвинуваченої Сорокіної І.І.

Цивільний позов не заявлявся.

Керуючись ч.3 ст.323, ст.ст.349, 368, 370, 374, 376 КПК України, суд

у х в а л и в:

Сорокіну Ірину Іванівну визнати винуватою у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 ст.111-1 КК України, та призначити їй покарання у виді позбавлення волі строком на 3 (три) роки, з позбавленням права обіймати посади, пов'язані з виконанням

організаційно - розпорядчих та адміністративних функцій у закладах освіти, а також обніматися посади у органах державної влади державного управління місцевого самоврядування чи органах що надають публічні послуги у сфері освіти.

Запобіжний захід Сорокіній Ірині Іванівні залишити попередній - тримання під вартою.

Початок строку відбування покарання Сорокіній Ірині Іванівні рахувати з моменту звернення вироку до виконання, тобто з дня фактичного взяття його під варту.

Строк додаткового покарання Сорокіній Ірині Іванівні у виді позбавлення права обніматися посади, пов'язані з виконанням організаційно - розпорядчих та адміністративних функцій у закладах освіти, а також обніматися посади у органах державної влади державного управління місцевого самоврядування чи органах що надають публічні послуги у сфері освіти, рахувати з моменту відбуття основного покарання.

На вирок можуть подані апеляційні скарги до Дніпровського апеляційного суду через Кіровський районний суд м. Дніпропетровська протягом тридцяти днів з дня його проголошення, а обвинуваченим в той же строк з моменту вручення йому копії вироку.

Вирок набирає законної сили після спливу 30 днів з дня його проголошення, у разі якщо учасниками судового провадження не буде подано апеляційних скарг. У разі подання апеляційних скарг, вирок суду набирає законної сили після ухвалення апеляційним судом рішення.

Копію вироку негайно після його проголошення вручити захиснику та прокурору, а інформацію про вирок опублікувати в газеті «Урядовий кур'єр» та на офіційному веб-сайті суду згідно зі статтею 323 КПК України.

Суддя

О.О. Смольняков

Підпис

Суддя
набуває законної сили
згідно оригіналу
Помічник Судді

О. О. Смольняков

Вирок з ВСРС суду

Сиром В. В. Дісторонка 04.11.2011

Пропитано та прокумуеровано на
Помічник судді
Сиром В. В.

Кочіє

Справа № 203/3141/23

Провадження № 1-кп/0203/338/2024

УХВАЛА

11 листопада 2024 року Кіровський районний суд міста Дніпропетровська
у складі: головуючого судді - Смольнякова О.О.

при секретарі - Горобця М.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Дніпро питання про виправлення описки в повному тексті вироку Кіровського районного суду м. Дніпропетровська від 04.11.2024 року відносно Сорокіної Ірини Іванівни по справі № 203/3141/23,

встановив:

Вироком Кіровського районного суду м. Дніпропетровська від 04 листопада 2024 року Сорокіну І.І. було визнано винуватою у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України, та призначено їй покарання у виді позбавлення волі строком на 3 (три) роки, з позбавленням права обіймати посади, пов'язані з виконанням організаційно - розпорядчих та адміністративних функцій у закладах освіти, а також обіймати посади у органах державної влади державного управління місцевого самоврядування чи органах що надають публічні послуги у сфері освіти строком на 10 (десять) років.

В судовому засіданні 04 листопада 2024 року, відповідно до ч.15 ст. 615 КПК України, суд проголосив резолютивну частину вироку.

Однак, у повному тексті вироку, а саме в першому абзаці резолютивної частині, з технічних причин видалений строк накладення додаткового покарання, хоча зазначений строк, а саме – 10 років, при оголошенні резолютивної частині вироку був проголошений в судовому засіданні.

Від так виникала необхідність доповнити перший абзац резолютивної частини зазначеного вироку словами: «строком на 10 (десять) років»

Відповідно до ст.379 КПК України суд має право за власною ініціативою або за заявою учасника кримінального провадження чи іншої заінтересованої особи виправити допущені в судовому рішенні цього суду описки, очевидні арифметичні помилки незалежно від того, набрало судове рішення законної сили чи ні. Питання про внесення виправлень суд вирішує в судовому засіданні. Учасники судового провадження повідомляються про дату, час і місце засідання. Неприбуття у судове засідання осіб, які були належним чином повідомлені, не перешкоджає розгляду питання про внесення виправлень.

На підставі вищевикладеного та керуючись ст. ст. 379 КПК України, суд

ухвалив:

Виправити описку в першому абзаці резолютивної частині повного тексту вироку Кіровського районного суду м. Дніпропетровська року від 04.11.2023 року відносно Сорокіної Ірини Іванівни та доповнити її словами - «строком на 10 (десять) років».

Ухвала може бути оскаржена до Дніпровського апеляційного суду через Кіровський районний суд м. Дніпропетровська протягом семи днів з дня її оголошення.

Суддя

О.О.Смольняков

Підпис

*Відповідно з РСР С ЧЗ
О. Смольняков*

12.11.2024